

Pukotina (diptih)

Brkić, Marina

Undergraduate thesis / Završni rad

2022

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:823799>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-04**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu

Akademija likovnih umjetnosti

akademska godina 2021./2022

ZAVRŠNI RAD

na preddiplomskom studiju kiparstva

Pukotina

(diptih)

studentica: Marina Brkić

mentor: red.prof.mr.art. Alem Korkut

Ovaj rad se bavi pukotinom na dva suprotstavljena načina – pukotinom kao mjestom razaranja i pukotinom kao mjestom zacjeljivanja. Ta dualnost predstavljena je kao diptih i temelji se na kontrastnom odnosu između dva kamena. Boja kojem je označena linija pukotine je u kontrastnom crveno-zelenom odnosu, a u kontrastu su i vertikalno-horizontalno usmjerenje skulptura.

Pukotina kao mjesto razaranja označava uništavanje cjeline. Mjesto puknuća kamena naznačeno je crvenom linijom koju stvara svjetlo iznutra. Riječ pukotina je definirana kao procjep koji nastaje kad se što raspukne ili rascjepi, mjesto na kojem je puklo. U prenesenom smislu pukotina označava prazninu, slabost (pukotina u znanju, planu, ideji...). U kontekstu ovoga rada ona nije obilježena kao negativna, samo je dana kao činjenica.

Pukotina kao mjesto zacjeljivanja označena je travom koja raste iz nje. To je mjesto nastanka novog života, novih mogućnosti. Pukotina više nije prazno mjesto loma, već je stvoren novi prostor koji pruža nove mogućnosti. Zacjeljivanje je proces koji vodi prema novoj cjelini. Iz kaosa se rađa red. Trava koja raste iz ove pukotine stvara zelenu liniju, kao kontrast crvenoj liniji puknuća. Trava je jednostavna i skromna biljka, sveprisutna. Ona je simbol zacjeljivanja i smiraja, jer kada nešto prekrije trava, tu je i element zaborava. Nova podloga za nove događaje.

Razaranje i zacjeljivanje su nerazdvojni proces, jedno slijedi drugo. Bez razaranja nema zacjeljivanja, a bez cjeline ne bi bilo moguće niti razaranje. Razaranje je nužan dio stvaranja novoga, stare strukture nestaju da bi se na njihovim krhotinama stvorile nove. Ponekad to priželjkujemo, ponekad radije ne bismo tome svjedočili ili u tome sudjelovali, ali proces je neminovan. Sve se mijenja, samo je mijena stalna.

Ovaj rad ne prikazuje sam čin razaranja i stvaranja već njegove dvije izdvojene sekvence. Na taj način prikazan je proces, kružno ponavljanje događaja koji promatrač sam mora odmisлити. Proces je u ovom radu prisutan i u činjenici da travu u galerijskim uvjetima treba povremeno zalijevati. Ta ne nenamjerna interakcija dobro oslikava krhkost momenta novonastalog - traži brigu, predanost i održavanje. Ako ga zapostavimo, uvenuti će se i ciklus skreće sa glavnog puta, zaobilaznim putovima kroz truljenje i propadanje opet se vraća na početak da bi započeo novi krug.

Svojim oblikom i usmjerenjem u prostoru, ova dva kamena su također u kontrastnom odnosu. Kamen koji je razoren je vertikalni, onaj koji je u procesu zacjeljivanja je horizontalni. Vertikalno usmjerenje simbol je starih struktura moći, koje se zasnivaju na hijerarhiji i stremljenju u vis. U tome je njegova impozantnost ali i propast, on je lakše

lomljiv. Horizontalno usmjeren kamen je prizemljeniji, a iz toga proizlazi njegova moć regeneracije i stvaranja novog života.

Materijal: kamen, zemlja, trava, LED lampica

Dimenzije: 30x15x8cm i 10x30x25cm

